

Решение № 60560

Номер 60560

Година 15.10.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 11.09

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100047

по описа за

2020

година

В РС-С. са предявени искиве от Д. М. срещу Г. М.-гр.С. за заплащане на суми , както следва:

-400,00лева - неизплатено възнаграждение за положен извънреден труд за периода , считано от 13.01.2017г до 13.01.2020г ., ведно със сумата от 50,00 лева- обезщетение за забава върху неизплатеното възнаграждение до предявяването на иска и законната лихва върху главницата от 400,00 лева, считано от подаване на исковата молба в съда до окончателното плащане.

-1620,00 лева-левова равностойност на непредоставена безплатна предпазна храна за положен труд със специфичен характер в периода от 13.01.2017г до 13.01.2020г предвид изпълнение на функцията *, като са извършвани дейности с к., представляващи биологични агенти създаващи опасност за възникване на инфекции, съгласно чл. 2 ал.5 от Наредба № 8121з-904/30.07.2015г, ведно с мораторна лихва до предявяването на иска в размер на 200 лева и законната лихва до окончателното плащане.

-600,00 лева-обезщетение за непредоставени и неизползван допълнителен платен годишен отпуск за 2018г в размер на 10 дни, съгласно чл. 190 ал.2 ал.2 от ЗМВР във връзка с чл. 2 т.10 от Наредбата за дейностите, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск

В исковата молба са изложени твърдения, че ищецът е работил по служебно правоотношение като * в Г.-Р.. Ищецът е работил на смени и е положил нощен труд от 384 часа. Според ищеца положеният нощен труд следва да се преизчисли с коефициент 1,143. .Посочено е, че разликата след преизчислението представлява 55 часа извънреден труд, който не е заплатен и се дължи обезщетение на основание чл. 178 ал.1 т.3 от ЗМВР, ведно със законната лихва.

Посочено е ,че ищецът е работил като * и е имал контакт с биологични агенти, създаващи опасност от възникване на инфекции .Поради това е следвало да получава безплатна предпазна храна съгласно нормата на чл. 2 т.5 от Наредба № 8121з-904/30.07.2015г в размер на 3,60 лева на смяна .Твърди , че отработените смени в периода са общо 450 и от ответника се дължи сума от 1620 лева, която не му е заплатена.На ищеца не е осигурен и допълнителен платен отпуск в размер на 10 дни, предвид заеманата длъжност, като се

претендира присъждане на обезщетение в размер на 600 лева, съгласно чл. 190 ал.2 от ЗМВР във връзка с чл. 2 т.10 от Наредбата за дейностите, за които се установява допълнителен платен годишен отпуск.

Ответникът подава отговор на исковата молба, като взема становище по предявения иск по чл.178 ал.1 т.3 от ЗМВР.Оспорва иска, като се твърди, че преизчисляването на нощен към дневен труд не е абсолютно правило.Изложени са доводи, че положеният нощен труд не е извънреден, като служителят не е полагал труд извън установеното работно време и претенцията е неоснователна.

В съдебно заседание ищецът не се явява, като пълномощникът адв.О. поддържа предявените искове и претендира разноски.

В съдебно заседание ответникът изпраща представител в лицето на юр.Х., като същата оспорва исковите.

Съдът, след като се запозна с приобщените доказателства и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че ищецът е работил по служебно правоотношение в посочения период от време като „**“. Това обстоятелство е отразено в изготвената справка от Г.-Р. и в изготвената ССЧЕ.

От заключението по назначената съдебно-счетоводна експертиза се установява че в периода от 13.01.2017г до 13.01.2020г ищецът е положил общо 328 часа нощен труд на смени от 12 часа по график.

Положеният нощен труд не е преобразуван в дневен /съобразно правилото, посочено в ИМ/, като за разликата от 47 часа се дължи възнаграждение от 318,95лева и законна лихва до предявяването на иска в размер на 46,97лева.

В изготвената допълнителна експертиза от в.л И. е посочено, че в периода ищецът е изработил общо 398 наряда.До 01.07.2017г продължителността на един наряд била 8 часа, а след това продължителността на нарядите е по 12 часа.За тези три години ищецът е отработил общо 146 наряда по 8 часа с участие на сл.куче, 115 наряда/в командировка/ с участие на сл.куче и 35 постови наряда.Общо за периода М. е положил 261 наряда с куче и 137 наряда в резерв. Стойността на безплатната храна за един наряд от 12 часа е 3,60 лева, а стойността на безплатната храна за осемчасов наряд е 2,40 лева.Вещото лице е посочило, че не може да посочи каква е продължителността в часове на 137-те наряда в резерв.Според вещото лице нарядите в резерв са свързани с полагане на грижи за кучето от 2 часа в рамките на наряда.Вещото лице не е дало точен отговор на въпроса каква сума за безплатна предпазна храна се дължи на ищеца, ако се приеме че същият е изпълнявал дейности, посочени в чл. 2 т.5 от Наредба № 8121з-904/2015г /работа с биологични агенти/.

От изготвената справка от Г.-Р. се установява, че до 30.06.2017г М. е положил 53 броя наряда в резерв по осем часа и след това е положил 84 броя наряда в резерв по 12 часа.

Горната фактическа обстановка не е спорна, като съдът кредитира изцяло двете изготвени експертизи по делото, като същите не са оспорени от страните.

Правни изводи:

Съдът намира, че предявените искове са допустими за разглеждане.

Разгледани по същество исковите са частично основателни, предвид на следното:

По отношение предявените искове с правно основание чл.178, ал.1, т.3 и чл.86 от ЗЗД.

Основателността на иска за заплащане на извънреден труд е обусловена от следните материално правни предпоставки:

1. Съществувало служебно правоотношение по ЗМВР през процесния период;
2. Доказване на факта, че положеният от ищеца труд през процесния период надхвърля продължителността на нормативно определеното работното време, изчислявано на тримесечие и незаплащането му от ответника.

Разпоредбата на чл. 178 ал.1 т.3 от ЗМВР предвижда, че К. основното месечно възнаграждение на държавните служители се изплаща допълнително възнаграждение **за положен извънреден труд.**

Съгласно чл. 179 ал 1 от ЗМВР на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за полагане на труд през нощта от 22,00 до 6,00 ч.

Съгласно чл. 179 ал.2 от ЗМВР условията и редът за изплащане на допълнителните възнаграждения по ал. 1 се определят с наредба на М..

В разпоредбата на чл. 31, ал. 2 от Наредба № 8121з-407/ 2014 г. /в сила от 19.08.2014 г. до 02.08.2016 г. /, е предвидено, че при **сумирано отчитане** на отработеното време общият брой часове положен труд между 22,00 и 6,00 ч. за отчетния период се **умножава по 0,143**. Полученото число се

сумира с общия брой отработени часове за отчетния период.

За периода от 02.06.2015 г. до 29.07.2016 г. е действала [Наредба № 8121з-592/2015 г.](#) , която е отменена с Решение № 8585 от 11.07.2016 г. на ВАС по адм. д. № 5450/2016 г. . С [§ 4 от заключителните разпоредби на Наредба № 8121з-592/25.05.2015 г.](#) е отменена [Наредба № 8121з-407/2014 г.](#) . Последната наредба е възстановила действието си след отмяната на подзаконовия нормативен акт, който е отменен от съда.

Наредба № 8121з-407/11.08.2014 г. е била отменена с [§ 4 от Наредба № 8121з-776/29.07.2016 г.](#) (в сила от 2.08.2016 г.).

В Наредба № 8121з-592/2015 г. и Наредба № 8121з-776/2016 г. липсва изрично правило, аналогично на това по [чл. 31, ал. 2 от Наредба № 8121з-407/2014 г.](#), съгласно което при сумирано отчитане на отработеното време часовете положен нощен труд се преизчисляват с коефициент 1, 143.

При липсата на специално правило, което да определи методология за превръщането на отработените нощни часове в дневни при сумирано изчисляване на работното време по отношение на държавните служители в М., съдът намира, че е налице нормативна празнота, която следва да се преодолее Ч. субсидиарното приложение на [чл. 9, ал. 2 от Наредбата за структурата и организацията на работната заплата](#) . Съгласно това общо правило при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място, т. е. приложимият коефициент за преизчисляване на нощния труд в дневен е 1, 143, получен като частно при деление на нормалната продължителност на дневното /8 часа/ и нощното /7 часа/ работно време. Възприемането на обратното становище би поставило държавния служител в М. в неравностойно положение спрямо работниците, чиито правоотношения се регулират от Кодекса на труда.

По делото се установи, че за визирания период ищецът е положил общо 328 часа нощен труд по служебно правоотношение в структурно поделение на ответника .

Положеният нощен труд подлежи на преизчисляване като продължителност с коефициент 1,143. При сумирано изчисляване на работното време нощните часове следва да се превръщат в дневни с коефициент 1.143 и за разликата се дължи допълнително възнаграждение за положен извънреден труд. Този труд се явява като извънреден, предвид на това , че след преизчисляването се надхвърля нормативно установеното работно време на служителя .

Съобразно заключението на вещото лице на ищеца се дължи обезщетение за положения нощен труд, като след преизчислението не му е заплатен положен извънреден труд от 47 часа . По този начин ответникът дължи обезщетение **положен извънреден труд от 318,95 лева** и законна лихва до предявяването на иска в размер на 46,97 лева.

Предвид на това ще следва предявеният иск по реда на чл. 178 ал.1 т.3 от ЗМВР и чл. 86 ал.1 от ЗЗД да бъде уважен до размер от 318,95 лева като за разликата до претендираните 400 лева искът следва да се отхвърли. Следва да се уважи и претенцията за заплащане на законна лихва в размер на 46,97 лева до предявяването на иска , като за разликата до претендираната сума от 50 лева искът следва да се отхвърли.

Ще следва да се уважи и претенцията за заплащане на законна лихва върху уважената главница, считана от предявяването на иска до окончателното плащане.

По отношение предявения иск по чл. 181 ал.3 от ЗМВР.

Съгласно разпоредбата на чл. 181 ал.1 и ал.3 от ЗМВР /действала до 01.08.2020г/ на служителите на М. се осигурява храна или левовата ѝ равностойност. За извършване на дейности, свързани със специфичния характер на труда на служителите се осигурява безплатна храна. Размерът на сумите по ал. 1 – 3 се определя ежегодно със заповед на министъра на вътрешните работи.

В разпоредбата на **чл. 2 т.5** от Наредба № 8121з-904 от 30.07.2015 г. е предвидено, че за извършване на дейности, свързани със специфичния характер на труд, се осигурява безплатна храна на служителите на М. включително и на тези , които работят **в контакт с биологични агенти, създаващи опасност от възникване на инфекции.**

В Заповед № 1з-891/2014г на М. е предвидено, че размерът на левовата равностойност на полагащите се безплатна храна е 3,60 лева на 12 часова смяна за служител. В параграф първи т.1 от Наредба № 4 от 14 10.2002 г. за защита на работещите от рискове, свързани с експозиция на биологични агенти при работа е дадено определение на терминът "биологични агенти" -това са микроорганизми, **които могат да провокират инфекция, алергия или токсичност.** В приложение № 2 от същата наредба са посочени видовете дейности, при които **е възможен контакт с биологични агенти-включително** работата, при която има контакт с животни

и/или продукти от животински произход може да .

По делото се установи, че ищецът М. е работил като държавен служител - *. Служебно известно на съда е , че кучето е потенциален източник на инфекциозни и паразитни заболявания- **ехинококоза, бяс, марсилска треска, микози** и други.

Само от това че М. е работил на посочената длъжност не може да се направи извод, че е работил в опасна среда - в контакт с биологични агенти /микроорганизми/ ,които могат да провокират инфекции.Логично е ответникът да е осигурил на служителя си профилактика /ваксиниране , обезпаразитяване , предпазно облекло , прегледи на кучето и т.н/, **като няма данни здравето на ищеца не е подложено на определен риск** във връзка с работата , която е изпълнявал.Не може да се твърди в конкретния случай , че здравето на ищеца е поставено в риск, поради това че работи със сл. куче.

Поради това на ищеца **не се полага** безплатна предпазна храна на посоченото в исковата молба основание .Функцията на тази храна е да минимизира рисковете за здравето на работника и евентуално да служи като профилактика срещу възникването и разпространението на инфекции от биологични агенти .

Поради изложеното този иск следва да се отхвърли изцяло.

По отношение предявения иск по чл. 190 ал.2 от ЗМВР:

Разпоредбата на чл. 190 ал.2 от ЗМВР предвижда, че държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 имат право на отпуск за работа при специфични условия и рискове за живота и здравето, които не могат да бъдат отстранени, ограничени или намалени, независимо от предприетите мерки, при условията и в размерите, предвидени в Кодекса на труда.

В разпоредбата на чл. 189 ал.6 от ЗМВР е предвидена забрана за компенсирането на отпуските с парично обезщетение освен при прекратяване на служебното правоотношение .Аналогична на посочената норма е и разпоредбата на чл. 178 от КТ и чл. 61 ал.1 от Закона за държавния служител .Същи норми предвиждат **забрана за компенсиране** на платения годишен отпуск с парични обезщетения освен при прекратяване на трудовото или служебното правоотношение.

В конкретния случай ищецът претендира заплащане на обезщетение за непредоставен му допълнителен платен годишен отпуск , който му се дължи поради изпълнение на дейност, регламентирана в чл. 2 т.10 от Наредбата за определяне на видовете работа, за които се полага допълнителен платен годишен отпуск.Дори да се приеме твърдението на ищеца, че работодателят не му е осигурил посочения допълнителен платен годишен отпуск , то ищецът не може да претендира неговото парично компенсиране, тъй като не му е прекратено служебното правоотношение.Поради изложеното следва да се отхвърли претенцията за заплащане на парично обезщетение в размер на 600 лева.

При това положение съдът намира, че ответникът следва да бъде осъден да заплати направените разноси по делото, съгласно чл. 78ал.6 от ГПК в полза на съда, както следва-дължима се ДТ върху уважения иск по чл. 179 ал.1 от ЗМВР и чл. 86 от ЗЗД в общ размер на 100,00 лева и разноските за назначената ССЧЕ в размер на 100,00 лева.

Ответникът следва да заплати на ищеца дължимото се адв.възнаграждение , съразмерно с уважената част на иска от 102,27 лева.

Поради изложеното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Г. М.-гр.С. **ДА ЗАПЛАТИ** на Д. Я. М. ЕГН * от Г. * на основание чл. 178ал.1 т. 3 от ЗМВР и чл. 86 ал.1 от ЗЗД следните суми :

-318,95 лева- допълнително възнаграждение за положен и незаплатен извънреден труд за периода от 13.01.2017г до 13.01.2020г, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата от уважената част до претендирания размер от **400,00 лева**.

-46,97 лева-дължимо се обезщетение за забава върху неизплатеното възнаграждение за положения нощен труд за периода 13.01.2017г до 13.01.2020г до депозиране на исковата молба-14.01.2020г, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата от уважената част до претендираната сума от **50,00 лева**.

-законната лихва върху главницата от 318,95 лева, считано от 14.01.2020г до окончателното плащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Д. Я. М. ЕГН* срещу Г. М.-гр.С. за заплащане на сумата от **1620,00 лева**-левова равностойност на непредоставена безплатна предпазна храна за периода от 13.01.2017г до 13.01.2020г, **ведно** с претенцията за заплащане на дължима се законна лихва в размер на 200,00 лева до предявяването на иска, **ведно** с претенцията за заплащане на законна лихва върху главницата от 1620,00 лева от предявяването на иска до окончателното плащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от Д. Я. М. ЕГН* срещу Г. М.-гр.С. за заплащане на сумата от **600,00 лева**-обезщетение за непредоставен допълнителен платен годишен отпуск за 2018г от 10 дни ,съгласно чл. 190 ал.2 от ЗМВР.

ОСЪЖДА Г. М.-гр.С. **ДА ЗАПЛАТИ** на Районен съд- С. сумата от 200,00 **лева**, включваща дължимата се ДТ върху уважения иск в размер на 100,00 лева и разноски за вещо лице в размер на 100,00 лева .

ОСЪЖДА Г. М.-гр.С. **ДА ЗАПЛАТИ** на Д. Я. М. ЕГН* от Г. ул.* сумата от 102,27 **лева** – дължимо се адвокатско възнаграждение , съобразно уважената част на иска.

Препис от решението да се връчи на страните.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд- С. в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

СЪДИЯ.....